

Ulldeter – Camprodon (Ruta senderista)

Distància total: 21,73 Km

Altitud màxima: 2.258 m

Altitud mínima: 947 m

Descripció de la ruta

El punt d'inici de la Ruta del Ter a peu és el refugi d'Ulldeter. No obstant, caldrà primer accedir-hi des de l'aparcament al marge de la carretera que s'enfila cap a Vallter 2000. Hi ha una àrea d'aparcament i diversos cartells que indiquen les rutes que surten des d'aquest punt. Arribar fins al refugi ens portarà uns 30 minuts, pujant per un pendent pronunciat, i seguint les marques vermelles del GR. A dalt, trobarem el refugi i, just uns metres més amunt, la primera cartellera de la Ruta del Ter. Si volem anar pròpiament al naixement del Ter, haurem de caminar uns vint minuts en direcció al Coll de la Marrana, fins uns pedregars d'on aflora l'aigua, que constitueixen el naixement del Ter. Una altra cartellera també ho explica.

Refugi d'Ulldeter (2.235 m)

Sortim del refugi d'Ulldeter i encarem la baixada, entre prats alpins i els primers pins negres. De seguida trobem el pal indicador del GR11 "Coll de Noucreus – Núria". Una mica més avall, passem el riu per sobre d'un pont. Bona panoràmica sobre la portella de Mantet. Arribem a un revolt pronunciat de la carretera.

Revolt pronunciat

D'aquí surt el camí que mena al refugi de Pastuira, on hi ha la zona d'aparcament de vehicles. Hi ha un pal indicador del refugi d'Ulldeter. A partir d'aquest punt, anirem seguint el camí a mà dreta que talla els revolts de la carretera. Seguim uns 10 metres per la carretera, i ens tornarem a decantar a la dreta. Aquest primer tram ens estalvia fer els revolts per carretera, però ens acaba conduint a la zona d'aparcament. Per tant, si perdem les marques de la Ruta del Ter i seguim per la carretera, arribem igualment al mateix punt.

Un cop arribem a la zona d'aparcament, la travessem i, just abans d'agafar la carretera de baixada, haurem de desviar-nos fent un gir de 90° a la dreta, descendint per un talús que ens situa al costat esquerre del riu. En aquest punt, la ruta senderista (indicada amb marques verdes) i la ruta cicloturística (indicada amb marques vermelles), es bifurquen i no coincideixen durant uns quilòmetres. Nosaltres, que estem fent la Ruta del Ter a peu, seguirem les marques verdes. Entrem a la vall i seguim el sentit de baixada, tot passant sota mateix d'una línia elèctrica. Anirem trobant algunes fites i marques de GR, així com de la Ruta del Ter.

Zona de mullenes

Travessem aquesta zona, salvant així les aigües que provenen de la Coma Ermada, tot i que depenent de l'època serà inevitable mullar-nos els peus.

Font del Saüc (1.810 m)

Continuem baixant, sempre seguint la mateixa direcció que portàvem, per sota de l'estesa elèctrica. Al cap d'una estona, deixem a la dreta un pal indicador que diu "Font del Saüc i Ulldeter". Bona panoràmica sobre el riu i bonica vista de l'aiguabarreig de les aigües del Ter i de les de la Coma de l'Orri. A continuació, trobem un pal i un cademat.

Al cap de poc, arribarem al final de la pista que ens mena a la carretera d'Ulldeter a Setcases. També hi ha un rètol que indica "Muntanya de Sant Miquel – CUP2" i un altre que diu "Setcases 4km – 48min". A partir d'ara seguim per la carretera, situant-nos a la banda esquerra, per major seguretat. Aquests 4km per asfalt resulten una mica pesats, tingueu paciència. En aquest punt, s'unifica la Ruta del Ter senderista (marques verdes) i cicloturística (marques vermelles), en una sola marca bicolor (verda i vermella).

Més endavant passem per una antiga edificació en ruïnes que queda a l'esquerra de la carretera i una possible baixada al riu amb bones vistes sobre aquest.

Setcases (1.266 m)

Al km 9 d'aquesta etapa entrem a Setcases, passant un pont sobre el Ter (a la dreta de la carretera hi ha una bonica àrea de descans, amb bancs i la font del Pont Nou). Si volem visitar el poble, entrem per l'antiga carretera de la dreta i seguim els carrers de Setcases fins arribar a l'església parroquial de Sant Miquel (s. XII – XV). Si preferim passar de llarg, ens situem al passeig que transcorre al costat mateix del riu, i circumval·la el poble. A la part més propera al pont hi ha una "platja fluvial", on podem refrescar-nos a l'estiu. A la part baixa del poble travessem el pont sobre el Ter i seguim la carretera uns 150m.

De Setcases a Vilallonga de Ter

Sortim del poble i a uns 500m al sud, una mica més enllà del cementiri del poble trobem una bifurcació a l'esquerra i un pal de PR-C188 que ens indica "Camprodon 13km – 3h 53min". En aquest punt, la Ruta del Ter es bifurca. Trobarem una placa de la Ruta del Ter de color verd (ruta senderista) que ens fa seguir pel sender que s'enfila a l'esquerra, i una placa vermella (ruta cicloturística) que ens faria seguir per la carretera. Seguirem les marques verdes de la Ruta del Ter, a mà esquerra. El sender és estret i puja de valent. L'ascensió és forta, llarga i continuada, 2km de pujada sense treva, però així ens estalviem de passar per la carretera durant diversos quilòmetres.

Passem per antics camps de dall d'alta muntanya, ara abandonats, amb avellaners, freixes, bedolls i gòdues, a banda i banda del camí, força ombrívol. Si teniu dubtes, les marques grogues d'*Itinerànnia* també segueixen el mateix recorregut que la Ruta del Ter, fins a Vilallonga de Ter.

Seguim resseguint el camí, poc marcat, fins que arribem a una tanca de bestiar, i haurem de fer un gir a la dreta, anant a buscar la direcció general cap a la dreta, fent un flanqueig ascendent. És possible que veiem vedells pasturant en aquesta zona i que hi haguem de passar a prop. El camí segueix flanquejant per sota la carena, lleugerament ascendent, amb bones panoràmiques sobre la vall del costat. Deixem un corriol a la dreta i seguim el que puja pel dret. Continuem per un sender molt poc evident. En arribar a un prat obert on hi ha piles de rocs d'antigues construccions, cal tornar al sud. El camí planeja sota mateix de l'estatge dels pins negres, travessant prats plens de cards. Hi ha antics camps de dall i de pastura entre el bosc.

Petit rierol

Travessem un petit rierol. El camí comença a baixar, primer per prats i després entre el bosc. Travessem uns prats a una altura molt panoràmica sobre la vall, i arribem fins a un cirerer molt gros. Seguim en tot moment les marques verdes de la Ruta del Ter, i les marques grogues d'*Itinerànnia*.

Passem una zona de mullenes (on també pot haver-hi vedells) i saltem una tanca de bestiar força enginyosa, amb un pal al mig. Arribem fins a un rierol i un petit toll, que travessem sense dificultat. El sender ens mena cap a una pista de terra, que seguim en sentit descendent fins a Llebró.

Llebró (1.250 m)

Passem per Llebró, un petit llogarret amb quatre cases, sense serveis. El travessem i seguim la pista, passarem per sobre d'una antiga resclosa. El sender és estret, bonic, obac i fresc. Saltem una tanca de bestiar. Bona panoràmica sobre Llebró. Deixem una pista que va cap a la dreta i pugem per l'esquerra, vorejant un camp d'herba. Anem, per una antiga pista, mantenint la cota. Travessem un rierol. Iniciem un abrupte descens, i seguim per la pista. Al cap de poc, el camí trenca a l'esquerra i abandonem la pista vora la tanca de bestiar (que ens queda a la dreta). Passem per sobre un mur de formigó a la mateixa cota que una resclosa. El sender continua a mà esquerra. Un cop arribem a un pomera, baixem dret cap avall.

Confluïm amb una pista amb unes coníferes ornamentals plantades a la nostra dreta. Deixem una altra pista que baixa a la dreta i travessem un filferro per al bestiar. Seguim ara una pista cimentada. Deixem el Mas Barruda a l'esquerra i el Mas Feixa a la dreta. Fem algunes ziga-zagues i arribem a la Plaça Major de Vilallonga de Ter.

De Vilallonga de Ter a Llanars

A la plaça Major de Vilallonga de Ter, hi tornarem a trobar la confluència de la ruta cicloturística (senyalització vermella) i la ruta senderista (senyalització verda), de manera que a partir d'aquest punt, les marques que ens trobarem seran bicolors, perquè el traçat serà comú.

Baixem pel carrer Major. Després el carrer de l'Empriu ens mena a la carretera que travessarem pel pas de vianants. Ens apropem al riu seguint en direcció a la font Blanca i la font Negra. Travessem el riu, bones vistes a la nostra dreta, al costat d'una resclosa. Girem a l'esquerra, seguint les indicacions d'un pal que indica "La Roca 2,5km - 43min" i "Camprodon 5,4km- 1h 32min".

Transitem ara per una pista de terra planera, molt bonica i agradable, sota els arbres, fins a la font Blanca (4h 49min), sota un gran plàtan. Seguim enllà.

Font Negra

Font, àrea d'esbarjo i resclosa. Continuem per la pista entre freixes molt alts i antics murs de pedra seca. Trobem un trencant amb un pal indicador on hi diu "La Roca" cap a l'esquerra i "Abella" cap a la dreta. Anem cap a la Roca. Deixem el riu i ens enfilem per una llarga i continuada pujada. Final de la pujada. El camí ens aboca a una carretera asfaltada on hi ha un pal indicador, a l'esquerra hi diu "Llanars 1,3km – 22min" i "Camprodon 3,3km – 57min".

Bona panoràmica de la Roca i de la vall des d'aquest punt. Baixem per la carretera asfaltada. Un nou pal indicador ens marca la direcció correcta. Anem seguint les indicacions de la Ruta del Ter.

La Roca (1.042 m)

Un cop a La Roca, agafem el camí de la Verge del Remei, que és asfaltat i pràcticament surt en línia recta cap a Llanars. Després es transforma en una pista. Hi ha un pal indicador on hi diu "Llanars 1km – 15min" i "Camprodon 3km – 51min". Des d'aquí tenim una perspectiva impressionant de la Roca. Més endavant, passem el riu per un pont metàl·lic i a l'altra banda trobem una petita àrea d'esbarjo amb l'oratori de la Verge del Raïm. Després una central hidroelèctrica. Continuem enllà.

Pont històric i font

Arribem al pont del Molí. Hi ha una font ombrívola sobre el riu, ja som a l'entrada de Llanars. Ens desviem a l'esquerra (deixant a la dreta un camí rural asfaltat), passem el pont i entrem a la població.

Llanars

Pugem pel carrer de la Cerdanya, deixant a l'esquerra el carrer del Molí, i arribem a la carretera. Trenquem a la dreta. Passem pel centre de la vila, amb diversos serveis. Seguim la carretera avall, pel voral ample, fins a arribar a l'església parroquial de Sant Esteve (s.XII). Continuem pel carrer de la Font i sortim de Llanars per un ample passeig al costat de la carretera. A la dreta ens queda una bonica àrea d'esbarjo en l'anomenat passeig de Lluís Suriñach. Transitem per la banda dreta de la carretera, per una ampla vorera sense perill.

Seguim pel costat dret fins que tombarem a la dreta per una pista cimentada al costat d'unes bústies de correus (a l'altra banda de la carretera veiem un oratori). Una piona del Consorci del Ter ja ens indica el gir. Baixem cap al riu i el travessem sobre un pont. Pareu atenció en aquest punt: Immediatament després de travessar el pont trobem, a mà esquerra, un pal indicador on hi diu "Camprodon 1km – 13min". Girem a mà esquerra en aquesta direcció i anem pel costat del riu, per un sender convenientment fitat amb marques de PR. Anem per la llindera del bosc de ribera i a la dreta tenim prats de pastura i un filat.

Riera d'Espinauga

Arribem a la riera i la travessem per la passera metàl·lica. Pugem per l'altre vessant del rierol i arribem a uns altres prats. El sender és visible i sense complicacions i hi ha marques de GR als arbres. Atenció aquí també amb els filats de bestiar, que van canviant de posició. Deixem els prats i ens precipitem per un corriol que baixa, tot d'una, fins a situar-nos a la vora del riu en un estrat inferior respecte els prats. Seguim fins a la font. Trobareu senyals de la Ruta del Ter pintades en roques i arbres.

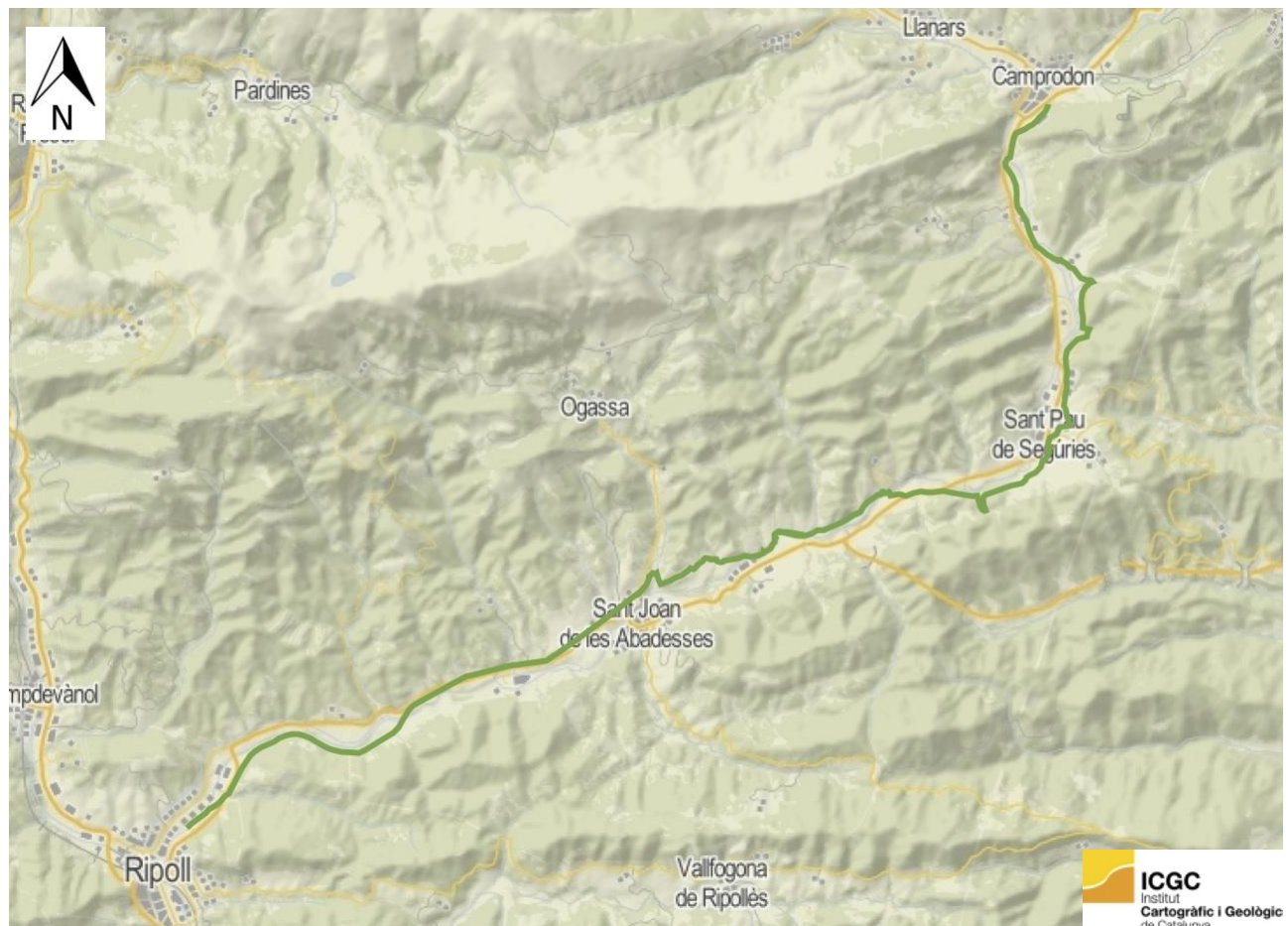
Seguim camí enllà. Entronquem amb una pista, en un lloc on hi ha un pal indicador ben bé a l'entrada de Camprodon. Al pàrquing hi trobarem una cartellera de la Ruta del Ter.

Camprodon – Ripoll (Ruta senderista)

Distància total: 24,94 km

Altitud màxima: 951 m

Altitud mínima: 692 m

Descripció de la ruta

Camprodon (988m)

Entrem a Camprodon per la font de Forcadà i ens dirigim cap al centre del poble, fins arribar al pont romànic sobre el Ter, que data del segle XII. Enfilem el carrer Mossèn Tussell que puja fins arribar a la carretera, creuem el pas de vianants i anem a buscar el camí que ressegueix el riu. Atenció perquè hi ha un cert desnivell. Seguim el riu pel marge dret fins arribar a la central. La creuem (atenció amb el gos), i seguim pel camí que en surt fins arribar a l'encreuament de carreteres que passem per sota, per un gual amb forts pendents a ambdues bandes.

Troblem un pal indicador: "El Remei, 3,9km – 47min" i "Sant Pau 7,4km – 1h 37min". Continuem pel camí asfaltat, paral·lel a la carretera. Seguim ara per un pas lateral de la carretera, al final del qual trobem un pal indicador: "Camí del Sitjar, 4,5km" i "Església del Remei". Seguim per una pista ampla, cimentada a trams. Passem de llarg l'EDAR (Estació depuradora d'aigües residuals) de Camprodon. Bona panoràmica sobre la resclosa.

Colònia Estabanell

Deixem a la dreta un antic pont de fusta penjat sobre el riu (està prohibit passar-hi), i ens trobem amb una bona vista de la Colònia Estabanell. Ens trobem en una pista molt agradable. Passem de llarg l'entrada del Càmping Vall de Camprodon, i seguim per la pista, recte.

Passem un pont que canalitza l'aigua, i l'anem resseguint durant una estona. Caminem per una interessant zona de pastures amb avellaners, pollancre, aurons i trèmols, a les vores de la pista. Pujada sostinguda. La pista ens allunya del riu (un pal ens indica "El Remei i Camprodon"). Continuem per la pista, ara cimentada, i anem baixant. Passem un pas canadenc.

Pal indicador "Santuari del Remei" i "Oix-Beget"

En aquest punt deixem la pista cimentada i seguim per la pista de terra que va cap a la dreta. Hi ha marques de PR i GR. Zona preciosa, fresca i ombrívola, en una fageda. Trobem un antic abeurador sec a l'esquerra.

Passarem també prop del Mas Peric, a al dreta, a tocar de la Pista. En aquest indret el bosc és esponerós, amb faigs, tells i avellaners. Trobem un nou pal indicador: "Sant Pau 3km – 47min". Aquí hem d'anar amb compte i seguir la pista cimentada, deixant la pista de terra que continua després d'un cademat. Forta baixada continuada per pista.

Pont Aqüeducte

Pas canadenc. De seguida veiem el pont aqüeducte a l'esquerra. Just després d'aquest aqüeducte deixem la pista de terra i ens enfilem per un corriol petit que surt de la nostra esquerra i que puja amb força. Antic canal de derivació de l'aigua. Avancem sobre el canal, al final del qual hi ha unes escales que ens duen fins a l'extractiva El Carbuo. Seguim per la pista i continuem en el mateix sentit.

Pal indicador, just a les afores de Sant Pau de Segúries. Trenquem a la dreta, deixant a la nostra esquerra la tanca del Càmping els Roures.

Sant Pau de Segúries (887m)

Baixem pel carrer, denominat El Mariner, i l'anem seguint recte fins a la intersecció amb l'Avinguda de la Vall. La creuarem pel pas de vianants, per agafar, tot recte, el carrer de la Guàrdia. Aquest el seguirem fins al final on trobarem un cartell de la Ruta del Ter amb una placa indicativa que ens farà girar a mà esquerra pel carrer Mestre Francesc Sanz. En la direcció que anem, una vegada finalitzem el carrer, trobarem el carrer Major que transitarem per ell fins a l'enllaç amb la Via Ciclista del Ter. Anirem seguint el seu recorregut fins al Pont de Perella, circulant paral·lels al riu Ter en un tram d'uns 2,6 quilòmetres.

Pont de Perella

Una vegada finalitza aquest tram de la Via Ciclista del Ter, continuem a mà dreta, per situar-nos immediatament sobre el pont de Perella, amb una gran alçada sobre el riu: precaució. Creuem el pont, i quan arribem a la intersecció de camins, seguim a l'esquerra.

El Marquès

Seguim per la pista, ara planera fins que passem per davant la casa El Marquès. Veiem un canal lateral a la pista, que va fins el Mas el Grau (convertit ara en un hotel) que voregem per la dreta, deixant una pista, també a la dreta, per agafar un camí planer. De seguida trobarem una pista cimentada que baixa i un pont amb un rètol on hi diu "Càrrega màxima 2000kg". Podem passar-hi tranquil·lament. A l'altra banda del pont hi ha la Central Hidroelèctrica Sant Joan de

les Abadesses, de l'any 1923.

Arribem a un encreuament. Agafem el pont del Reixac a mà esquerra i continuem pel camí, passant pel costat del SAT (Societat Agrària de Transformació) Sant Antoni de la Miranda per arribar a la Via Ciclista del Ter que ens conduirà fins a la colònia Llaudet i d'aquí al nucli de Sant Joan de les Abadesses.

Sant Joan de les Abadesses (773m)

Arribats al nucli de Sant Joan de les Abadesses, deixem la Via Ciclista del Ter per anar a buscar la Ruta del Ferro i el Carbó, a l'antiga estació del Carrilet (on hi ha l'Alberg i un restaurant). Girarem a mà dreta pel carrer Bernat Guillem de Samassó, fins al final, on agafarem el carrer de Joan Corominas. Passarem per davant del cementiri i girarem a mà dreta, agafant un corriol que ens portarà per l'ermita de la Mare de Déu del Prat, i resseguirem el riu Ter fins al Camí Ral on travessarem el pont Vell. Una vegada aquí enfilarem pel Passeig de l'Estació, on haurem de creuar el carrer per agafar el carrer Taga que ens conduirà a la Ruta del Ferro i el Carbó. Passarem per un pont sobre el torrent de la Pudor, en aquest punt de la ruta, podem observar un paisatge en mosaic agrosilvoromader. Travessem per sota la carretera N-260 i seguim endavant fins al pantà de Cal Gat.

Pantà de Cal Gat

Ens quedarà a la nostra esquerra; es tracta d'un itinerari molt interessant de descoberta natural en una vineda impressionant. Hi ha possibilitats de veure fauna fluvial des d'un aguait.

Passem el pont de Ribamala sobre el Ter, amb molt bones panoràmiques. Deixem una pista a l'esquerra i passem per sota l'antic pont de Pedra. A partir d'aquí, el camí s'enclota sota una vegetació ufanosa. Passem per un túnel i deixem a la dreta una petita zona de descans amb una àrea de *jogging*. Bones vistes del riu, intermitentment. Més endavant, passarem per una antiga construcció ferroviària, al costat d'una pista. Més endavant ja trobarem el polígon industrial Els Pintors, de Ripoll.

Passarem pel costat d'una benzinera, a la dreta. Creuem la N-260 per sota, i una mica més enllà deixem a la dreta els edificis de la Fundació Eduard Soler. Hi ha un trencant a la dreta, per si volem visitar la ruta de natura del passeig dels aurons. Seguim recte. Bona panoràmica del monestir.

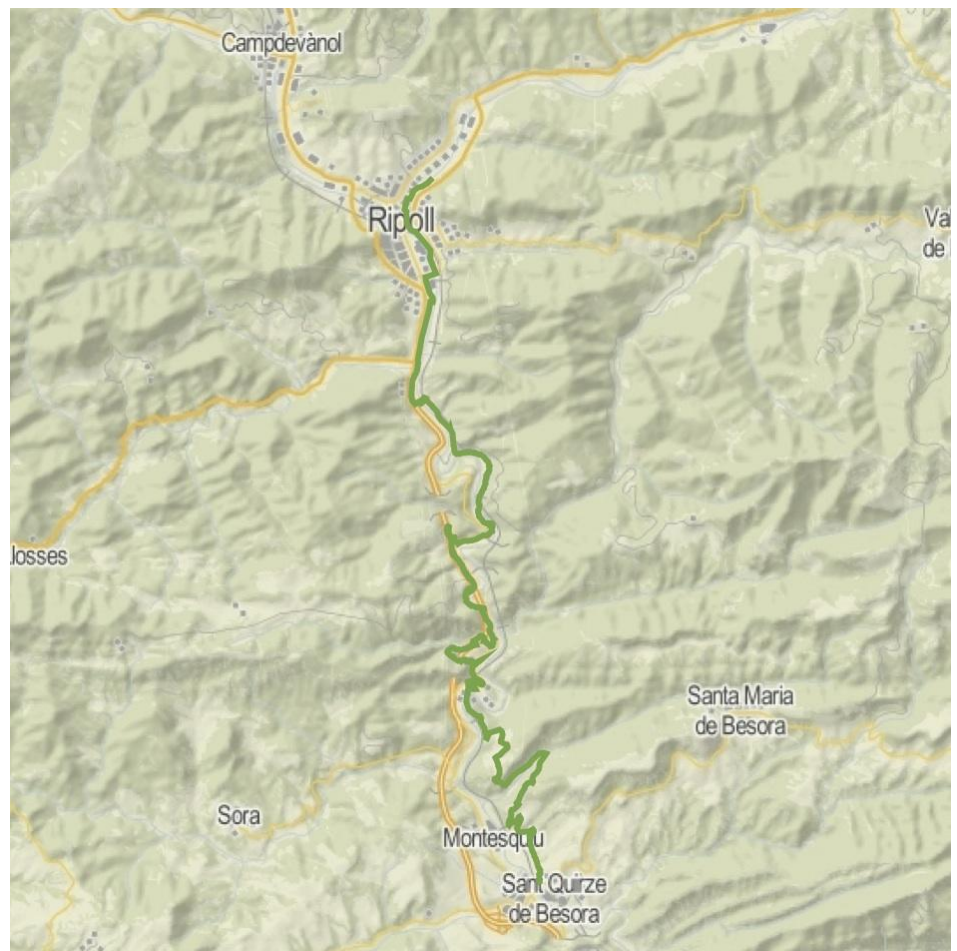
Finalment, arribarem al punt d'informació turística i Restaurant CAT Can Guetes, on hi trobarem un plafó informatiu de la Ruta del Ter. Haurem de seguir el camí que ressegueix l'aparcament per la dreta. Ja som a Ripoll.

Ripoll-Sant Quirze de Besora (Ruta senderista)

Distància total: 20,83 km

Altitud màxima: 713 m

Altitud mínima: 581 m

Descripció de la ruta

Ripoll (601m)

Després de deixar el punt d'informació turística CAT Can Guetes, continuarem recte i agafarem el recuperat camí del Llegonet, a la mateixa riba del Ter, per la qual transitarem. Quan arribem al pont, anomenat d'Olot, hem de travessar pel pas de vianants, recte, per resseguir el passeig Mestre Guich, amb boniques vistes sobre el riu. Al final d'aquest passeig, creuarem el carrer Macià Bonaplata, i uns metres més enllà creuarem la via del tren. A continuació, passarem pel mig d'una zona d'aparcaments, i resseguirem el passeig al costat del riu. Deixem el pont de Calatrava a la dreta, i seguim pel passeig fins arribar a la carretera, després d'haver passat per davant d'una urbanització. Creuem el pont sobre el Ter, i veiem una senyal que ens fa girar a mà esquerra pel carrer Josep Maria Pericas. El seguirem fins al final que girarem a mà dreta per anar a enllaçar amb el carril bici (al costat dels supermercats). Deixem a l'esquerra l'hotel i càmping Solana del Ter i seguim pel carril bici fins al restaurant Can Villaura.

Can Villaura i la Cúbia

Al restaurant Can Villaura finalitza el carril bici. A partir de llavors, hem de baixar cap a la riera de Les Lloses i seguir pel camí que voreja el riu Ter pel marge dret. Passarem pel costat de la Colònia Santa Maria, on hi ha la fàbrica Fil Gènesis, que voregem per l'esquerra. Un cop haguem passat per sota la via del tren, ens enfilarem cap a la dreta fins a creuar la via del tren per sobre: precaució, es tracta d'un punt perillós! Travessarem la colònia Santa Maria per sota (per una bonica arcada) i agafarem la pista de terra obaga i fresquívol que ens mena al riu, el qual anem seguint pel seu marge esquerre.

Seguim un camí que és compartit amb el GR 210, fins que arribem a la propietat privada de la Central d'en Botey, on un cartell de *gos perillós* ens indica que hem d'anar amb compte. Ens dirigim cap a la zona d'hortos on hi ha el pont de vianants, i creuem el riu. Seguim el camí ombrívol fins que ens incorporem a la carretera que porta cap al pont de la C17. El creuem, després d'una pujada forta que fa el camí asfaltat cap a la dreta, i resseguim la carretera tot baixant, fent un gran revolt, fins al vial de servei de la C17. En aquest punt cal anar amb compte, circulant per la dreta. Resseguint aquest vial de servei, passem de llarg Terradelles, fins que arribem a un encreuament amb un senyal de *carretera tallada*. Ignorem el senyal, perquè la nostra ruta continua uns metres per aquest camí tallat. Al cap de pocs metres, trobarem una senyal que ens farà agafar un corriol a mà dreta que s'enfila força. Anant amb bicicleta, segurament haurem de baixar-ne en aquesta ascensió, fins a trobar el Camí Ral al capdamunt. Es tracta de l'antic camí que comunicava el Ripollès amb Barcelona, per on passaven carros i carruatges. Aquest camí ens durà per un preciós bosc de faigs, i amb alguns trams empedrats, fins unes edificacions abandonades i finalment a la carretera N-152A. Arribats aquest punt, hem de girar a la dreta, i al cap d'un parell de revolts per la carretera (precaució!), haurem arribat a la Farga de Bebié.

La Farga de Bebié

Al costat mateix de la que va ser la fonda La Farga de Bebié baixem unes escales (passem pel costat d'una cabina telefònica) i arribem a un pont, pel qual passem el riu Ter. A l'altra banda del pont, agafem una carretera asfaltada que passa entre el camp de futbol i la fàbrica Hilados Edmundo Bebié, S.A. Hi ha una font. Trobarem el baixador de tren de la Farga de Bebié. El passem per darrere (el deixem a la nostra dreta) i seguim amunt.

Passem entre dues fileres de cases; més enllà, arrenca una pista d'herba que ens porta fins a dues barraques, a banda i banda de la pista, i una cadena que saltem. Seguim un petit corriol sota el bosc, cada cop més espès. Entrem al Parc del Castell de Montesquiú.

Parc del Castell de Montesquiú

Quan caminem pel Parc del Castell de Montesquiú, seguirem la senyalització de la Ruta del Ter inclosa a la senyalització pròpia del Parc. Seguim el GR fins que ens haguem enfilat per un corriol, i arribem a un encreuament important. En aquest punt, deixarem el GR i girarem a mà esquerra seguint la pista. Tot i les indicacions, sempre ens mantindrem a la pista principal. Passarem per davant d'una bonica masia, i seguim recte. Més endavant, ens trobarem la Solana, que és l'escola forestal. Seguim recte i després del revolt ja veurem el Castell de Montesquiú.

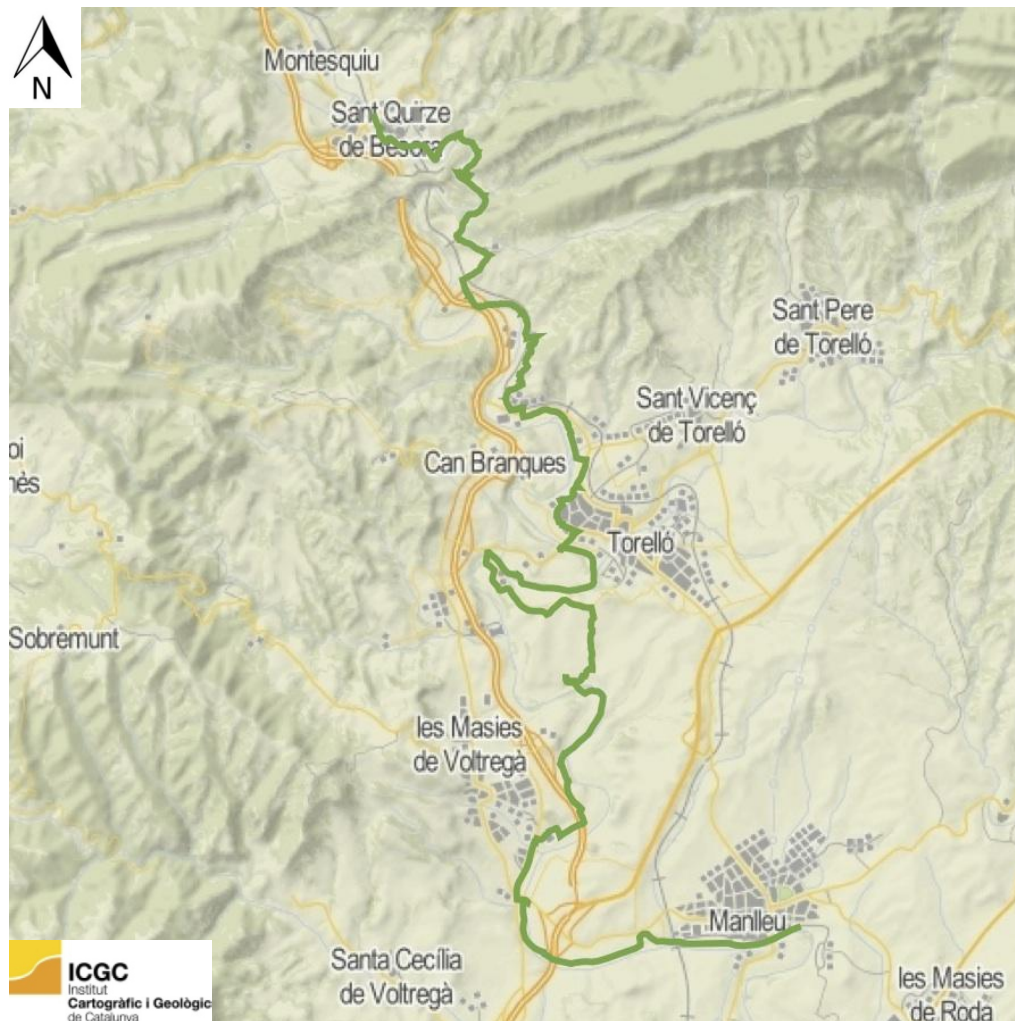
Baixem per la carretera, en direcció a Sant Quirze de Besora. Veurem, a mà esquerra, grans llesques de conglomerats. Deixem una pista asfaltada a la dreta, que ens duria fins al poble de Montesquiú, i seguim recte, baixant. Deixem el Mas la Coromina a la nostra dreta i arribem a l'estació de tren de Sant Quirze de Besora.

Sant Quirze de Besora – Manlleu (Ruta senderista)

Distància total: 28,16 km

Altitud màxima: 610 m

Altitud mínima: 446 m

Descripció de la ruta

Sant Quirze de Besora (585m)

Travessem amb precaució les vies del tren pel pas a nivell i entrem a la població de Sant Quirze de Besora (en aquest punt, deixem temporalment el GR, que tomarem a trobar uns metres més enllà). Seguim cap avall per la vorera del carrer del Passeig del Ter. Quan trobem unes escales a mà dreta que porten cap a una zona enjardinada propera al riu, les baixem i resseguim aquest passeig amb vistes puntuals al riu. Arribem al camp de futbol i les pistes de pàdel i entrem a un passeig ombrívol que aviat ens porta fins al darrere de les naus del polígon industrial (de l'empresa *Fixe*). Seguim recte per aquest camí i arribem a la carretera. Trenquem a la dreta per la carretera asfaltada i passem per davant les naus industrials fins que s'acaba la carretera en un cul de sac. En aquest punt, comença un camí que seguirem, i que està senyalitzat en direcció "Acampades El Solà".

Travessem el torrent de les Comes per un pont. Tot seguit, trobem un pal informatiu: "La Foradada". En aquest punt, deixem el GR 3, que s'enfila per una pista cap a l'esquerra, i seguim la pista que baixa per la dreta. De seguida veurem una bona panoràmica sobre el riu Ter.

Anem per una còmoda pista de terra ascendent. Trobem un pal informatiu: "Meandre de l'Illa". Bones vistes sobre el riu i sobre el meandre. La pista que nosaltres haurem d'agafar, deixant la principal, baixa amb un acusat revolt i després planeja per sota una roureda. Envoltem un camp de conreu per la dreta, i ens enfilem lleugerament sobre un talús fluvial de gran bellesa pel qual transitem. Som a tocar del riu, i ens envolta una fantàstica vegetació de ribera (pollanques, freixes, salzes, etc).

Baixem el talús, i arribem a un punt on el GR 210 resseguirà el meandre de l'Illa. Nosaltres, però, tal i com indica la placa de la Ruta del Ter, anirem a l'esquerra, passant per uns camps de conreu i per la casa el Collell, i uns 700m. més enllà, al nucli del Soler. Trenquem a la dreta i agafem la carretera asfaltada de baixada fins que arribem a un punt on hi ha una antena de comunicacions. Aquí trobarem una cartellera de la Ruta del Ter. En aquest punt, trobarem un pal indicador: "Serrat del Balcó". Seguirem recte, per la carretera asfaltada, en sentit descendent. **En aquest punt, a Saderra, la ruta es bifurca i segueix dos itineraris diferents per la ruta senderista i la ruta cicloturística. Hi una pal indicador en què hi veurem dues senyals: una de verda i una de vermella i una banderola. La ruta senderista segueix les marques verdes, i la cicloturística, les vermelles.**

Saderra

Des del pal informatiu de Saderra, la ruta a peu segueix el camí veïnal recte avall. Al cap de pocs metres, trobarem un pal informatiu: "L'Espona", i haurem de girar a mà esquerra, agafant un corriol. Seguim aquest corriol amunt: el Ter ens quedarà a la dreta, i per l'esquerra ens passarà la via del tren. Pateix atenció perquè en aquest tram hi ha molt desnivell a mà dreta. Arribarem al pal informatiu de "La Mambra". Trenquem a l'esquerra i seguim un rierol corrent amunt, passant per sota del pont de la via del tren. Seguim cap amunt per la llera del torrent de la Bataiola.

Arribem a la font del Conill, passant per un petit pont del torrent de la Bataiola. A pocs metres, fem un gir molt pronunciat, de quasi 180° a la dreta, i ens situem en un camí superior que, una mica més enllà, ens fa deixar un camp de conreu a la dreta. Entrem a una roureda, i anem pujant, flanquejant pel vessant del turó de Comadabò, per un bonic camí. Ens trobem a un nivell molt elevat sobre el riu, on podrem gaudir d'unes vistes impressionants sobre el Ter. A l'altra banda de la vall, veurem l'ermita de la Mare de Déu de Gràcia i el Mas la Casanova del Castell. Al riu es distingeix amb tota claredat l'Illa de la Mambra. Seguim el sender de baixada i arribem a una antiga pista, cap a la dreta. Passem per un antic abocador clausurat, ara reconvertit en una petita àrea d'esbarjo. Seguim baixant a mà dreta per la pista fins a l'entrada de la Colònia de Borgonyà.

Colònia de Borgonyà

Hi entrarem per la part alta, i baixem pel carrer Girona. Passem l'església, de tall modernista, i l'economat. Al final hi ha un pont que ens permet passar per sota la via del tren. Travessem la carretera local i girem a l'esquerra, seguint el curs del riu. A continuació, passarem per una resclosa, i un petit pont que travessa el canal. Resseguirem el marge esquerre del Ter. Passarem per davant de la caseta del Servei Municipal d'Aigües (que ens quedarà a l'esquerra) i arribarem a la colònia Vila-Seca. A continuació, girarem a la dreta, tot seguint el canal d'aigua. Uns metres més enllà, arribarem a la font de Puig-Robí, i ens haurem d'enfilars per unes escales de fusta molt verticals. Seguim per un petit corriol, fins que, al costat d'una zona d'horts, ens trobem un pal indicador i haurem de girar quasi bé 360° a la dreta, seguint el corriol. Arribarem a una cruïlla amb un pal indicador, i haurem de girar a l'esquerra fins que ja trobarem el primer carrer de Torelló. Girarem cap a la dreta i seguirem per la part de darrera d'unes cases, fins que trobarem un altre pal indicador, darrere d'una fàbrica, que ens farà girar a l'esquerra. A continuació, baixant pel Carrer Santa Llúcia, trobarem un banc i una estaca senyalitzada que ens farà baixar a la dreta, per unes escales amples, fins al passeig.

Un cop arribats al passeig, el resseguirem girant a mà esquerra, fins que travessarem un petit pont sobre el canal i arribarem a un polígon industrial. Girarem a mà esquerra de nou, i en aquest punt es tornaran a unir la ruta senderista i la ruta cicloturística, de manera que abandonarem les marques verdes, per tornar a seguir les marques verdes/vermelles de la Ruta del Ter.

Torelló

Seguim per aquest passeig paral·lela al polígon industrial fins que arribem al giratori. Agafem la sortida corresponent al carrer Ter i continuem recte fins travessar el riu Ges, que, alguns metres més avall, desemboca al Ter. Trobem una petita rotonda on neix el carrer Nou de Can Parella, per on continuem. Sempre recte, deixem el carrer dels Esports a la dreta i arribem a la cruïlla amb el carrer de Rocaprevera, on cal girar a la dreta. Uns metres més endavant, cal agafar el carrer Atlàntida. Continuem per aquest carrer amb lleugera pujada, tot asfaltat –sense passar pel santuari- i girem, més endavant, a l'esquerra, a l'altura de la Granja Pujols.

Seguim recte per aquest camí, passant per Cal Gordo, fins que arribem al Vilar de Dalt. En aquesta bifurcació, agafarem el camí de la dreta, i l'anirem resseguint fins a arribar a l'alçada de l'encreuament de les Comes, on seguirem recte pel camí que puja i seguidament caldrà girar a l'esquerra resseguint la petita carena. Arribem a un encreuament on caldrà seguir recte, pel camí d'Espadamala, fins a trobar un senyal vertical, on agafarem la pista de la dreta. Un cop passat Can Cargol i girat a la dreta a la cruïlla, arribarem al pont de la C-17 que caldrà creuar i seguirem el camí fins a arribar al pont de La Gleva, on girarem a mà dreta, tot passant per sota el mateix pont.

De les Masies de Voltregà a Manlleu

Seguim el meandre pel marge esquerre del riu i la direcció que ens indica el rètol “Camí del Canal”, primer per l'extrem final d'un jardí de gespa i després sota alts pollancre al costat mateix del riu, que en aquest indret va encaixonat dins d'un canal. Agafem un camí rodat que passa per diversos punts de pesca marcats a la dreta. Bones vistes del riu.

Resclosa i pont

Arribem a aquesta bonica resclosa, a la dreta, i al pont que hi passa per sobre. Seguim recte, en la mateixa direcció que dúiem.

Gran fàbrica de regenerats de Cotó. La voltem per la dreta, anant just al costat d'un mur des d'on es veu el riu. Al final de la fàbrica, trobem un pal informatiu: “Colònia Rusiñol o Can Ramisa”. Tirem recte seguint una línia elèctrica. Un parc infantil amb taules de pícnic ens queda a l'esquerra. A la dreta hi ha alguns punts d'apropament al riu equipats amb bancs, amb bones panoràmiques.

Resclosa de Dolcet

Trenquem a mà esquerra i anem per un carrer asfaltat, passant pel costat d'una fàbrica d'envernissats i d'una font, a la dreta. Pugem ben bé fins a tocar la carretera. Seguim l'asfalt i baixem fins a una zona d'aparcament de vehicles, que deixem a mà dreta. Ara la pista és de terra.

Arribem a la resclosa de la Teula, inici del Canal Industrial de Manlleu. Deixem una pista a mà esquerra i passem sota la via del tren. Pont sobre el canal. Travessem el pont i trobem un pal que ens indica “Museu Industrial del Ter a 2km i Roda del Ter a 7km”. Som a Manlleu.

Anem per una pista de terra amb molt bona vista sobre el riu. És un passeig molt agradable, amb plàtans d'una certa dimensió. Travessem per sota el pont de Can Molas i trobem un petit rètol explicatiu.

Manlleu – Sau (Ruta senderista)

Distància: 24,05 km
Altitud màxima: 559 m
Altitud mínima: 407 m

Etapa força llarga que en precedeix una que també ho serà. El camí és còmode, fàcil de seguir i panoràmic, amb la possibilitat de visitar el paratge natural de Savassona i, més endavant, el monestir de Sant Pere de Casserres, encimbellat en un congost meravellós format per un meandre del riu Ter, en un indret d'extraordinària bellesa. El riu és a punt de constrènyer-se sota els cingles de Tavertet, formant els grans embassaments de Sau, Susqueda i el Pasteral. Els serveis es redueixen i les possibilitats de pernoctar i abastir-se d'aigua són força limitades, motiu pel qual el trajecte es fa llarg i cal planificar bé l'etapa pel que fa al menjar, beure i dormir.

Descripció de la ruta

Museu del Ter

Hi ha taules i cadires per seure i bancs a l'ombra dels arbres. S'acaba el passeig a la vora del riu i ens enfilem a buscar una pista, a mà esquerra, que ens porta fins a la carretera asfaltada. Tombem a la dreta i anem per la carretera.

Ens anem allunyant de Manlleu, on entrarem al terme municipal de les Masies de Roda, a la urbanització El Vicenç (tennis Manlleu). Tombem a mà dreta i anem pel carrer de la Font fins al final. Una mica més enllà trobem un pal indicador, a l'església de Sant Miquel de la Guàrdia, on hem de girar a mà dreta. Deixarem a mà esquerra la masia "Masferrer" i al primer trencant a mà dreta agafarem el camí Vora Ter que fa baixada. Anirem pel costat del riu, trobarem una caseta d'obra blanca i diferents parades de pesca en una zona amb grans pollancre vells. Una pista rodada ens porta fins a una caseta berenador a prop del riu, per on seguirem recte, en la mateixa direcció.

Travessem una altra pista ampla de terra i ens enfilem per un sender que segueix en la mateixa direcció que portàvem, lleugerament a l'esquerra. El camí ara és molt agradable, a prop del riu. Deixem una planta de control d'aigua de SOREA a la dreta, i anem per una pista ampla que més endavant deixarem a l'esquerra, ja que nosaltres seguirem recte per un camí que es troba just allà on hi ha una resclosa. Seguirem les marques en pintura i al cap d'una estona trobarem dos camins paral·lels; anem pel que queda més amunt. Amb les marques del GR i de la Ruta del Ter, el camí no té pèrdua.

Camí dels pous

Seguim pel Camí dels Pous, antiga construcció fluvial, a mà dreta. El camí continua ara per sobre d'un antic canal. Bell camí sota pollancre i curiosos pous sobre el canal. Passem pel costat d'unes feixes de conreu i horts, a mà esquerra, i seguim per una pista rodada. Ja es veu el pont i el poble de Roda de Ter. Continuem en la mateixa direcció que dúiem cap a la població. Hi ha una zona de pícnic al costat del riu sota una pollancreda, a la dreta. Pugem per unes escales fins a dalt del pont, i un cop a dalt, haurem de seguir travessant el pont, a mà dreta.

Roda de Ter

Creuem el Pont Nou. Just després de creuar el pont, baixem les escales que trobem a mà dreta i que ens acostaran al riu. En aquest punt ens trobem l'enllaç amb la Ruta del Gurri. Un cop haguem baixat les escales, a mà esquerra trobarem un panell indicador de la Ruta del Gurri, que si el volguéssim agafar ens portaria fins a Vic. Si tombem a mà dreta, seguirem el recorregut de la Ruta del Ter.

Seguim les indicacions de la Ruta del Ter, verdes i vermelles, tot resseguint el passeig del riu fins que topem amb la fàbrica de la Blava, on va treballar el poeta Miquel Martí i Pol, originari de la població. Atès que de vegades les portes estan tancades, sortim de la finca i anem a parar a la plaça de les Tres Fonts. Seguim pel carrer del Torrent Maçana i fem la pujada del General Carbó. Arribem ja a les darreres cases del poble pel camí del GR 210. Aquest camí aviat guanya altitud i ofereix unes magnífiques vistes sobre Roda de Ter i el poblat ibèric de l'Esquerda. Trenquem a mà esquerra per una carretera i fem un revolt sota plàtans a banda i banda. De seguida arribem a la font de les Bruixes, on hi ha una petita zona de pícnic. Àrea d'escalada esportiva de Sorralta. Seguim carretera enllà direcció Tavèrnoles.

Pal indicador Granja «Els vímets»

Si fins ara havíem seguit les marques bicolor de la Ruta del Ter, ara iniciem un tram en què la ruta senderista i la ruta cicloturística es van separant i tornant a unir en diversos punts. Per tant, cal anar amb compte i, si fem la ruta senderista, seguir les marques verdes quan els camins se separin, i les marques bicolors (verdes i vermelles) quan tornin a coincidir.

En aquest punt, trobarem un pal informatiu de La Granja "Els vímets". Deixem la carretera que marxa cap a la dreta, i seguim recte pel camí ramader, asfaltat però tranquil. Interessant paisatge agrosilvoramader. Deixem la carretera a mà esquerra i anem per una pista rodada a la dreta. Ens enfilem per un bell bosc, amb roures i aurons negres. Deixem un sender que baixa a mà esquerra i seguim per la pista fins al mas que ja veiem, tot recte.

Mas Can Toni Xic

L'envoltem per la dreta i entronquem amb una pista que venia de la dreta fins a trobar dos grans roures vora el mas. En aquest punt hem de tornar cap a la dreta, deixant el mas a les nostres espatlles.

Pugem fins a arribar al pal indicador de tres direccions de «Can Benerigues». Arribats a aquest punt, som a 1km de Tavèrnoles, on podem abastir-nos si no ho hem fet abans. Si no necessitem res, trenquem a mà esquerra, en direcció al Parador de Sau (6km) i Can Mateu (12km).

Seguim, pista amunt, on també hi ha marques de GR i de PR. La pista planeja. Pal de tres direccions: «Obaga de Benerigues». **(1)** *Arribats a aquest punt tenim l'opció de visitar l'espai monumental de Savassona: itinerari més llarg, però altament recomanable, explicat al final d'aquesta descripció per qui vulgui fer-lo. Més endavant tots dos senders tornen a trobar-se, de manera que si no es tria aquesta segona opció, no s'haurà de desfer camí.* Seguint amb la Ruta del Ter, trequem a mà esquerra per seguir les marques de la Ruta del Ter i del GR-210, pel camí que baixa. Al trencall, deixem la pista que puja per la dreta i trobem el pal indicador de «Obaga de Passarella». El Camí planeja, passem un filat per al bestiar i ens situem en una balconada rocallosa molt panoràmica sobre el riu i el sinuós meandre que les aigües han format sota del Puig del Ter. Baixada.

Trencall i Pal indicador del Puig del Ter

El camí s'eixampla i esdevé pista. Tot seguit trobem un pal indicador de PR i l'hem de seguir, girant a mà dreta, en direcció Sant Pere de Casserres – Sau. Agafem un sender que ens fa baixar fins al fons d'una torrentada on hi ha una llera generalment seca, i després ens enfilem per l'altre vessant.

Travessem un filat per al bestiar i pugem fins a un pal indicador de «Fussimanya – Transformador», al costat d'una torre transformadora de llum. Baixem per la pista, cap a l'esquerra. Deixem la pista i seguim per un camí ample cap a la dreta, per sota d'una línia elèctrica, indicada amb adhesius de la Ruta del Ter. El camí ens duu cap a un camp herbat. (Atenció: si el camí està embardissat, podeu passar pel marge del camp que teniu a mà esquerra, anant amb molt de compte de no trepitjar el què hi hagi sembrat!) Deixem un bloc immens de pedra a la dreta i seguim per l'antic camp de conreu, al final del qual desemboquem a una altra pista.

Pal indicador «Fussimanya – Embarcador»

Som a la urbanització i ara pugem a mà dreta per una pista asfaltada. Deixem Can Porta a l'esquerra i entronquem amb una altra carretera, per la qual baixem passant l'accés al Restaurant Fussimanya, que queda a la nostra dreta. Baixem per una carretera rural passant el parc infantil del restaurant, amb bancs i sota l'ombra de grans plàtans. Deixem a la dreta Can Trias.

Pal indicador: «Fussimanya Nord»

Seguim carretera avall fins al final. Trobem un camí al costat de la casa la Vall. Compte, el camí (senderó) es precipita abruptament seguint el filat verd de la casa, cap a l'esquerra. Vertiginosa baixada per un espès corriol arbrat fins a la llera normalment seca, i pujada cap a l'altre vessant fins a una pista. **(2)** *Arribats a aquesta pista, la Ruta del Ter segueix a la dreta, amunt, però hi ha l'opció de girar a l'esquerra, avall i visitar Sant Pere de Casserres. La descripció d'aquesta variant es troba al final d'aquesta etapa.*

Un cop arribem a la pista, pujarem cap a la dreta, seguint les marques de la Ruta del Ter i del GR-210. No deixarem aquesta pista fins a arribar a la zona d'aparcament del coll.

Zona d'aparcament

Arribem a aquesta zona d'aparcament, on la ruta senderista i la ruta cicloturística es tornen a unir de nou. Agafarem la carretera – pista pavimentada, a estones asfaltada, durant uns 5km fins que arribem a Can Mateu. Durant tot el trajecte, bones panoràmiques sobre el pantà de Sau i els Cingles de Tavertet. A Can Mateu és un lloc ideal per descansar. Hi ha una zona de pícnic.

Can Mateu i les Tallades

De Can Mateu seguim fins a trobar la casa les Tallades. En aquest punt podem apropar-nos a Vilanova de Sau (2km fora de la ruta), seguint pel camí rodat que segueix recte, o bé continuar cap a la presa de Sau. A partir d'aquí i fins a la presa del pantà de Sau, la ruta senderista i la cicloturística se separen, i la ruta a peu talla en 2 punts la carretera, estalviant les giragonses que aquesta fa, compartint itinerari amb el GR-210. Així doncs, a l'alçada de les Tallades la ruta senderista seguirà per un corriol a mà esquerra que avança ben definit per un bosc de pins, fins a trobar de nou la carretera. En aquest punt, si necessiteu abastir-vos d'aigua o menjar, teniu un bar-restaurant, baixant per la carretera avall, a uns 150m. Si voleu continuar la ruta, haureu de travessar la carretera en diagonal i seguir pel corriol que s'enfila amunt. Seguint aquest camí, que es transforma en una pista asfaltada, arribarem al nucli de Sant Romà de Sau. Passarem unes edificacions d'obra vista a la nostra esquerra, i arribarem a una primera cruïlla de camins, que haurem de seguir recte avall. Al cap de pocs metres, ens trobarem una segona cruïlla i haurem de tornar a la dreta, baixant fins

a trobar unes escales que serpentejant descendeixen cap a baix a la presa de Sau on es tornen a trobar la ruta en bicicleta i la ruta a peu, i per tant, la senyalització torna a ser bicolor.

(1) Visita opcional a l'Espai Monumental de Savassona (variant no indicada amb marques de la Ruta del Ter)

Si optem per aquesta variant, un cop arribats al pal indicador "Obaga de Benerigues" seguim les marques blanques i grogues del PR. El camí està molt descalçat per l'acció de l'aigua. Forta pujada. Transitarem per una imponent roureda amb aurons blancs. Al final del sender, entronquem amb una pista, a tocar de la carretera. Les marques del PR ens allunyen de la carretera i ens duen fàcilment fins al paratge monumental de Savassona.

Paratge de Savassona

Tirem a mà esquerra per un camí ample que ens porta fins a la monumental pedra dels Sacrificis. Tot seguit anem a buscar un camí que s'enfila per un turó, envoltant-lo per la dreta (hi un rètol que n'indica el camí) i arribem a Sant Feliu de Savassona, del segle XI. Impressionant panoràmica sobre els entorns i també sobre el riu i el seu curs. Ja es veuen els sorprenents congostos de Tavertet, per on el riu (i també nosaltres) s'engorjarà en els dies successius.

Un cop visitat l'espai, baixem del turó tornant enrere sobre les nostres passes fins a la plana de sota. Deixem un immens bloc de pedra a la nostra dreta, passem pel costat d'una bassa, envoltant-la per la dreta, i tombem cap a l'esquerra. Trobem un gran bolet de pedra a mà esquerra. Seguim el camí que surt de la seva base, remuntant el corriol uns 30 metres. Trobem una sorprenent pedra gravada amb antigues inscultures.

Reprenem la marxa. Desfem la trentena de metres que hem fet per veure la pedra gravada i seguim sender avall. Trobem un filat per al bestiar, que passem per continuar amb fortes baixades fins el coll de Passarella. Aquí reprenem el GR-210, trencant a mà dreta i seguint per una pista amb lleugera baixada. Pista aèria i amb molt bones panoràmiques sobre el riu entre els arbres.

(2) Visita opcional a Sant Pere de Casserres (variant no indicada amb marques de la Ruta del Ter)

Un cop hem pujat pel corriol i ens trobem la pista ampla, la Ruta del Ter segueix a la dreta, amunt, però per seguir aquesta variant opcional, girarem a l'esquerra, cap avall. Al cap d'uns metres, la pista puja i esdevé corriol, que puja dreta fins a enfilar-nos a dalt d'un relleix de roca per on passa la carretera. Pal indicador de PR. Travessarem la carretera i agafem un sender. Impressionant panoràmica sobre el riu i, més enllà, Sant Pere de Casserres.

Sant Pere de Casserres

Arribem al monestir de Sant Pere de Casserres (s. XI) per la zona d'aparcaments. Tornem a la ruta desfent les nostres passes fins a la cruïlla i ara seguim la que ens mena pel "sender del Parador". El camí es transforma en un bonic i obac bosc de roures i alzines. El camí planeja i després puja. Bones panoràmiques sobre el riu. Després, el camí baixa fins arribar a la carretera sobre el parador. Baixem per l'asfaltat fins la tanca metàl·lica d'accés al parador; passem la tanca i baixem, deixant a la nostra esquerra l'entrada al parador. Bones vistes del riu. Baixem per la carretera fins a la zona d'aparcament.

Sau – Anglès (Ruta senderista)

Distància: 33,28 km

Altitud màxima: 460 m

Altitud mínima: 150 m

Aquesta és l'etapa de les preses. Una antiga pista de terra ens permet anar vorejant els tres embassaments sense complicacions. Les panoràmiques són magnífiques i les obagues formades per torrenteres laterals que alimenten els embassaments són reductes vegetals ufanosos que ens garanteixen ombra i bons indrets on aturar-nos una estona. L'enginyeria de les preses és titànica i caminar per damunt seu ens sobta. El final d'etapa es fa seguint el carril bici de la Via Verda del Carrilet, que ens apropa fins al Pasteral, La Cellera de Ter, Anglès... llocs on podrem descansar d'un dia llarg però preciós. Al llarg de tot aquest tram, seguirem els senyals bicolors de la Ruta del Ter; en cap moment la ruta senderista i cicloturística se separen.

Consideracions tècniques: paradoxalment caldrà portar aigua per tot el trajecte, ja que les fonts són minses i els fondals de les valls laterals només porten aigua en època plujosa. Camí molt còmode, sense pèrdua.

Descripció de la ruta

Presa de Sau

Travessem l'ufanós sot del Teix. A l'esquerra ens queda el turó del Malsopar, indret on té lloc una de les llegendes del bandoler Serrallonga.

Ens trobem una cruïlla, però nosaltres seguim per la còmoda pista, que va a buscar la riera de Querós. Seguim enllà i trobem un gran roure a l'esquerra del camí. Es divisen, de lluny, els cingles del Far.

Sot de Serrallonga

Passem el sot d'en Serrallonga (possibilitat d'agafar aigua, si en baixa). Més endavant travessem el torrent que baixa dels Aulets del Prats d'en Serra. Verneda acompanyada de freixes de fulla grossa i fulla petita.

Punta de la Serra dels Tanys

En fer un tomb veiem bona vista de la presa de Susqueda. Travessem una altra torrentera (possibilitat d'agafar aigua, si en baixa). Vegetació esponerosa: un gran castanyer i avellaners, figueres i acàcies. Deixem a la dreta la pista que puja al Santuari del Coll i seguim recte.

Presa de Susqueda

Inici de l'asfaltat. Travessem la presa i, un cop a l'altra banda, baixem per la carretera asfaltada fins arribar a les edificacions, a mà esquerra, de Sant Miquel de Maifré.

Sant Miquel de Maifré

Fundació Privada Font Picant i l'església de Sant Miquel de Maifré. Continuem avall, per la carretera. Sobre el ferm veiem marcats diversos punts destacats del riu, amb lletres blanques. Així doncs, mentre anem baixant, veiem La Codina, la Turbina, el Tritó, els Terrats, la Triola, el Rajolí i l'Eскурçó. Centre Hidroelèctric de Susqueda.

Presa del Pasteral – El Pasteral

Arribem al Bar Restaurant Can Marc – JBIII del Pasteral. No s'ha d'anar a buscar la carretera, sinó que hem de tornar a la dreta, passar pel costat del bar restaurant, passar per sobre el riu Ter i agafar el carril bici de la Via Verda del Carrilet.

Del Pasteral a Anglès

Passem sota la carretera per un pont i entrem al Pasteral, on ens desviem de la carretera, just al costat de l'Escola d'Art, antiga construcció del Carrilet. Hi ha una font i dos pals indicadors de la Celler de Ter i Anglès.

Travessem un pas de vianants i seguim direcció Girona per la Ruta del Carrilet. Seguim en la mateixa direcció, fins arribar a la Celler de Ter. Continuarem endavant, fins que travessem una riera per un pont, i ja hurem arribat a Anglès.

Anglès - Girona (Ruta senderista)

Distància: 17,38 km
Altitud màxima: 155 m
Altitud mínima: 63 m

Descripció de la ruta

Anglès (181 m)

Durant aquest tram, la Ruta del Ter aprofita el pas de la Ruta del Carrilet. Arribarem a Anglès pel Camí Antic Feve. Just abans d'arribar al passeig amb palmeres a banda i banda, una banderola ens indica un camí, a mà esquerra, per vorejar el municipi d'Anglès tot resseguint el riu Ter. Així doncs, podem triar si preferim travessar el municipi o bé passar per les afores, a tocar del riu. Les dues opcions tenen una distància molt similar. Seguint la primera opció, un cop arribem al final de passeig trobarem un giratori. El vorejarem per la dreta, agafant la tercera sortida: la Carretera Variant N141. La seguirem enllà uns metres, fins que, seguint també les indicacions de la Ruta del Carrilet, travessarem la carretera per un pas de vianants ben senyalitzat i segur. A partir d'aquest punt, seguirem la Ruta del Ter pel marge esquerre de la carretera.

Paral·lels a la carretera, ens allunyem d'Anglès. Un entramat d'hortes, conreus i boscos de ribera ens endinsa en el paisatge rural que ens acompanyarà durant pràcticament tot el trajecte fins a Girona, sempre seguint de ben a prop el riu i la carretera C-63.

Mas Cal Biel

A l'esquerra, veiem Cal Biel, juntament amb una pollancreda. Entrem al Gironès. Passem pel Pla de Trullars, gran plana de tradició agrícola. Es veuen també els cingles del Far, força lluny però imponents. Hi ha una plantaneda a l'esquerra i una granja de porcs.

Una mica més endavant, quan passem aproximadament pel punt quilomètric 14 del Carrilet, veurem una plantació de pollancre. Ens allunyarem una mica de la carretera, tot passant per un camí que passa entre altes canyes a banda i banda. Passarem també per un pont sobre la Riera de Sant Pere.

La Ruta del Ter, passa a la vora de l'antiga estació de tren de Bonmatí. Si volem entrar al poble, haurem de creuar el pont sobre el Ter.

Bonmatí

Arribem a Bonmatí i trobem una Font i un pal indicador: "Bescanó, 6,5 Km". Travessem una zona d'aparcament de vehicles, deixant a l'esquerra una gran nau industrial. Tornem a circular al costat de la carretera, que ens queda a mà dreta.

Central Hidroelèctrica de Vilanna

A mà esquerra, deixem el pont sobre el canal artificial. Seguim la Ruta del Carrilet i, entre els arbres, podem distingir el riu. Una antiga caseta, a l'esquerra del camí, ens podria servir d'aixopluc en cas de necessitar-ho. Seguim endavant, deixant a l'esquerra un canal lateral d'aigua i una resclosa.

Pou de glaç de Vilanna

El pou de glaç queda a la dreta de la carretera i és visible entre els arbres des d'on som. Continuem pel costat de la carretera, seguint un canal artificial d'aigua. Passem el punt quilomètric 10 del Carrilet. La gran fàbrica *Promsa* ens queda a la dreta i els *Vivers Ter* a l'esquerra. Passem pel costat de la carretera, per una llarga recta, amb camps de conreu.

Central Hidroelèctrica dels Comtes de Berenguer

Arribem al punt quilomètric 8 del Carrilet, i anem seguint les marques de la Ruta del Ter i del Carrilet. Trobem arbres fruiters a l'esquerra i camps de conreu a la dreta. Sota un gran pollancre, hi ha bancs per reposar. Una passera ens permet transcórrer sobre un canal, a partir del qual comença un camp de plàtans a l'esquerra i camps a la dreta. A l'esquerra, ens queda l'entrada a l'antiga fàbrica *Grober*, ara en ruïnes, sota grans plàtans. A la dreta, trobem l'entrada moderna a la *Groberglass*. Hi ha una font a la dreta del camí, a sota d'unes altes canyes.

Antiga barca de Bescanó

Passem una cruïlla, i si es desitja, ens podem desviar temporalment a l'esquerra, uns 100m, per apropar-nos a l'indret on hi havia hagut l'antiga barca de llibant que comunicava Bescanó i Sant Gregori. Magnífiques vistes del riu. Si es vol prescindir d'aquesta visita, a la cruïlla seguirem recte. Si volem, en aquest punt podem entrar a Bescanó.

Antiga estació de Bescanó

Antic edifici de l'estació de tren de Bescanó, reconvertit en espai d'informació i promoció local. Deixarem una zona de pícnic a mà dreta, i seguirem en la mateixa direcció que dúiem. Travessem una passera per sobre un canal i anem novament al costat de la carretera, situats a un nivell inferior, sota un esponerós alzinar. Bones vistes del riu, a l'esquerra.

Just passada l'estació, podem optar per fer la Ruta del Ter pel marge esquerre (passant per Sant Gregori), fins novament arribar a Girona. Tanmateix, el pas per la passera provisional entre Bescanó i Sant Gregori és privat i d'ús exclusiu de la propietat de l'empresa extractiva d'àrids. A més, en l'actualitat (maig 2020) aquest pas del riu no existeix, ja que la forta riuada del gener de 2020 el va eliminar. Si bé molta gent l'utilitzava a peu i en bicicleta, el Consorci no es feia responsable de les conseqüències del seu ús particular. Està previst que l'any 2021 s'hi iniciï la construcció d'una nova passera per a bicicletes i vianants.

Si seguim per on veníem, al cap d'una estona trobem una cruïlla amb un pal indicador. Tombem a l'esquerra, cap a les boniques i ombrívols deveses de Salt. Passem una antiga resclosa i baixem fins a gairebé tocar el riu, però no el travessem. Quan trobem el pal informatiu "Resclosa de la Pilastra", ens desviem a l'esquerra. Atenció, aquest punt és perdedor, perquè molta gent segueix recte (ens portaria també a Salt, però no pas seguint la Ruta del Ter). Una mica més enllà seguim, a la dreta, la indicació que ens mena cap a Girona sense travessar el riu. A la nostra esquerra tenim el paratge de l'illa de La Pilastra, espai on el Consorci del Ter va executar el projecte LIFE Riparia-Ter i amb molta diversitat de fauna i flora. Trobem bancs a l'esquerra, amb bones vistes sobre el riu. Ara som lluny de la carretera i veiem plantacions de pollancre i plàtans.

Pal indicador: «Girona»

Anem cap a Girona per un camí a l'ombra de grans plàtans. Una mica més endavant trobem un nou pal indicador: "Camí del Mig", trencant a la dreta, i hi anem. Passem un pont sobre una sèquia i tot seguit, un túnel ens ajuda a salvar l'autopista AP7.

Parc de les Deveses de Salt

Entrem al parc de les Deveses de Salt: un mosaic lligat per antics cursos del Ter, que formen una xarxa de boscos de ribera amb basses i aiguamolls intercalats, amb una diversitat d'espècies molt gran (més de 1.000 espècies d'éssers vius detectades dins del parc). Travessem el parc i arribem a Salt. Trenquem a la dreta en direcció Girona, i trobem alguns bancs sota els grans plàtans. Entrem a l'entramat d'horts periurbans de Girona.

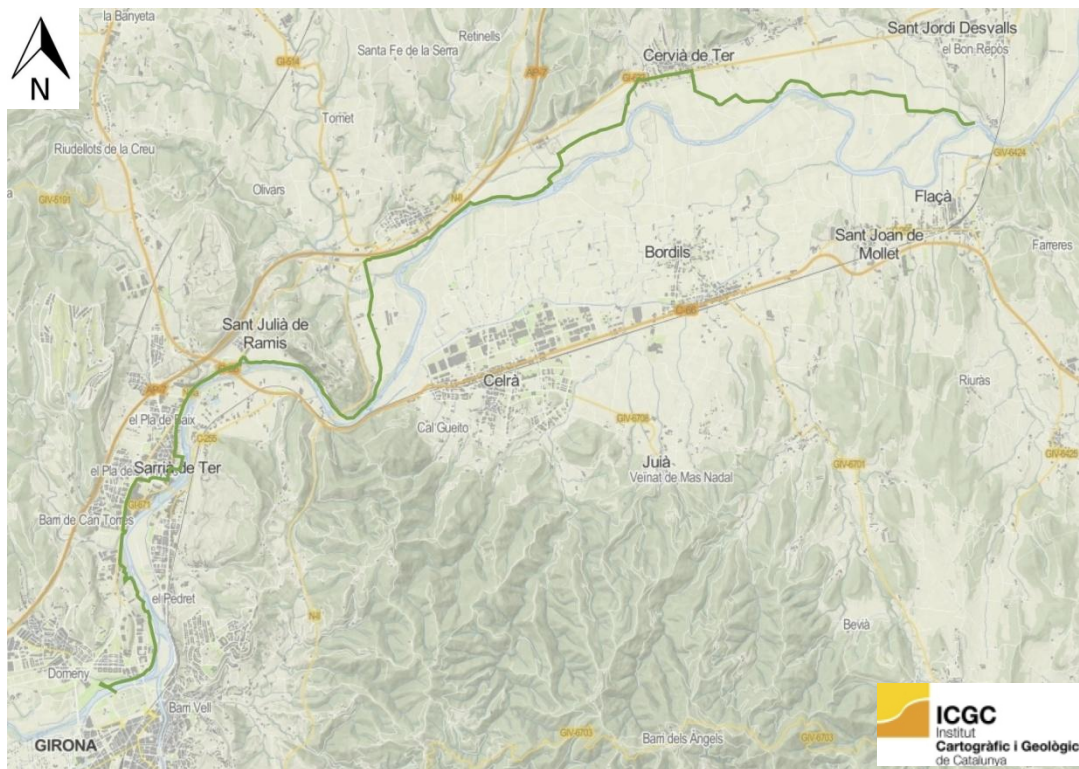
Arribem al davant del centre naturalista de la SERS de Salt. Hem de trencar a la dreta, i continuar uns 50 metres, per tornar a tornar tot seguit a mà esquerra, al costat d'una granja i un pal indicador. Anem ara per una pista de terra. Bona vista de la Catedral de Girona. Passem per l'entramat d'horts de les Hortes de Santa Eugènia. Continuem endavant seguint la mateixa direcció que portàvem, i deixem a mà dreta l'Escola Taller de Girona (a mà esquerra es pot accedir a uns interessants aiguamolls recuperats, amb un itinerari de natura que ens permet visitar-los, fins i tot amb bici, per anar a parar novament a la Ruta del Ter al cap d'uns 300 metres). Ja som a Girona.

Girona - Sobrànigues (Ruta senderista)

Distància: 21,92 km

Altitud màxima: 114 m

Altitud mínima: 27 m

Descripció de la ruta

La sortida de Girona va salvant els nusos d'infraestructures viàries, endinsant-se pels espais agraris periurbans. Mica en mica anirem recuperant la tranquil·litat del caminant. L'abric prehistòric del cau de les Goges, a peu del mateix sender, i el monestir romànic de Santa Maria, a Cervià de Ter, ens permeten posar-nos en contacte amb l'antigor. Extenses plantacions de plàtans i pollancre se succeeixen, una rere l'altra. Aquesta etapa finalitza al nucli de Sobrànigues, on no hi ha lloc per dormir, tot i que sí que en trobareu, per exemple, a Sant Jordi Desvalls (a 1,7km en direcció nord des del nucli de Sobrànigues). Us recomanem que organitzeu l'etapa prèviament.

Girona (75m)

Situats a la imponent Devesa de Girona, on hi hem arribat deixant enrere les Hortes de Santa Eugènia, la travessem en direcció est pel vial asfaltat o el vial central. A 500m trenquem a l'esquerra i passem per la passera de Fontajau: una passera de vianants que creua el riu. Un cop passat el riu, fem un bucle, a mà esquerra i altre cop a mà esquerra, passant per sota mateix de la passera que hem travessat, per seguir el riu pel seu marge esquerre.

Deixem el pont a la nostra esquena. Seguim endavant i entrem al bosc. Ens anem trobant alts pollancre, àlbers i salzes, amb alguns peus d'acàcies. També podrem observar un balcar a mà dreta i vistes del pont metàl·lic per on creuen els vehicles, el Pont de la Barca. Passarem per sobre d'una passera de fusta i per sota del pont. Més endavant passem per sota d'un altre pont: el Pont de França, després del qual deixem algunes cases a mà esquerra.

Tauler informatiu: «Les Ribes del Ter»

Trobem una zona amb bancs i algunes papereres a la vora del riu, i el sender per on circulem esdevé una pista de terra. Continuem per la riba del riu per una pista ara més ampla, que passa al peu d'una instal·lació esportiva i de l'Hospital Josep Trueta. Tot seguint la Via Verda que connecta Girona amb Sarrià de Ter, passem per sota el pont i després, de creuar un bonic tram de bosc de ribera, arribem a la part posterior d'unes naus on, per una rampa, accedim a l'Avinguda de França, novament prop de la carretera. Seguim a la dreta, tot continuant per la Via Verda.

Avinguda de França

Un cop al giratori on hi ha una gasolinera, seguim per la vorera l'Avinguda de França. Continuem per aquesta mateixa vorera, fins arribar al Pavelló Municipal d'Esports i trenquem a la dreta. Seguim recte per la plaça dels Gegants. Quan arribem al giratori, travessem amb precaució la Via Augusta, per situar-nos al carrer del Firal, que entra al barri vell de Sarrià de Ter. Agafem un estret passatge que passa per davant del cementiri i l'església de Sarrià de Ter. Acabem desembocant al carrer Major, i girem a l'esquerra per seguir-lo.

Ajuntament de Sarrià de Ter

Davant de l'ajuntament, trenquem a la dreta pel carrer del Riu, i continuem fins arribar al passeig fluvial. Girarem a l'esquerra i anem per l'agradable passeig entre castanyers d'índies i àlbers. A 200m, aproximadament, tornarem a girar pel primer carrer que trobem a mà esquerra fins arribar a la placeta de la Font, des d'on ens incorporarem novament al carrer Major de Sarrià de Ter. Seguim el carrer Major per la vorera, fins arribar a la carretera. Precaució: hi ha un corriol estret que passa per la dreta de la carretera. Cal anar amb compte, per la dreta i sempre darrera la barrera metàl·lica de seguretat.

Passera de la Riera de la Garriga

Travessem la riera de la Garriga per la passera i baixem pel pas formigonat (que transcorre sobre un canal de regadiu), anant amb compte amb el desnivell, i sortim davant de *Formigons Girona*. Atenció, cal prendre una pista de terra que neix a la dreta de l'accés a aquesta i que ens allunya finalment de la carretera. Aquesta pista ens porta vers el Congost passant per un bosc ombrívol. Ara trobem un paisatge eminentment agrícola i forestal, amb bona panoràmica del castell dels Sants Metges, encimbellat dalt de la muntanya de Sant Julià. Estem transitant pel camí del Congost, al costat d'un canal d'aigua.

Mas i Ermita de Sant Vicenç

Situats a mà esquerra, a tocar del camí. Ara tenim el canal lateral d'aigua a mà esquerra. A la dreta, observem una plataneda i una pollancreda, i a la nostra esquerra un espès alzinar. Una mica més endavant, passem per sobre del canal d'aigua, que es torna a situar a la nostra dreta.

Abric prehistòric del cau de les Goges

Impressionant abric prehistòric. Tornem a travessar el canal, que ara tomba a l'esquerra, tot i que un altre canal, encara més petit, va per la nostra dreta. Passem pel costat del Mas Can Passols i seguim el traçat d'una línia elèctrica, deixant a la dreta una pollancreda. Ens allunyem del riu i anem resseguint el petit canal lateral d'aigua.

Deixem a mà dreta l'entrada de la fàbrica Rhône-Poulenc (coneguda com "La Safa"), i per la carretera asfaltada seguim endavant, deixant camps de conreu a dreta i esquerra. Travessem per un pont el riu Terri, on tenim una bona panoràmica fluvial. Deixem a mà esquerra la carretera i seguim recte per un camí asfaltat a buscar la carretera principal. Abans d'arribar-hi, però, ens desviem a mà dreta per una pista de terra que, després de fer un revolt a mà dreta, s'enfila per un talús que ens mena a un pont sobre l'AP-7. Només haurem de travessar aquest pont en cas de voler arribar a Medinyà, desviant-nos momentàniament de la ruta.

Medinyà (84m)

Seguim per la pista de terra. Bones vistes de Medinyà (situat a l'altra banda de la carretera). Passem per sobre d'un cademat per a vehicles i seguim paral·lels a l'AP-7, per sota de pollancre. Arribats a una antiga nau abandonada, trenquem a mà dreta, deixant un camí recte que entra dins d'un camp de conreu. Ens allunyem de l'AP-7 i ens apropem al riu.

Anem a tocar del riu. Bones però breus panoràmiques entre la vegetació de ribera. Conreus a l'esquerra del camí, i després plantacions de pollancre. Ens trobem una cruïlla en forma d'Y. Hem de prendre el camí de l'esquerra. Aquest és un punt delicat ja que la senyalització està feta amb pintura, a un arbre que ens queda a la dreta del camí, i a un altre arbre que queda ja en la direcció que hem de prendre a mà esquerra. Al cap d'uns metres, creuarem la Riera de la Farga mitjançant estructures de formigó (la podem trobar seca, en funció de l'estació de l'any). Un cop passada la Riera de la Farga, seguirem recte travessant la pollancreda fins que trobem una pista més ampla que talla el nostre camí perpendicularment. Girem a mà dreta i seguim per aquesta pista. Passem pel costat d'una torre d'alta tensió. Seguint les marques de la Ruta del Ter, i sense desviar-nos de la pista principal, accedirem a la Carretera GI-633, a les portes de Cervià de Ter.

Cervià de Ter (45m)

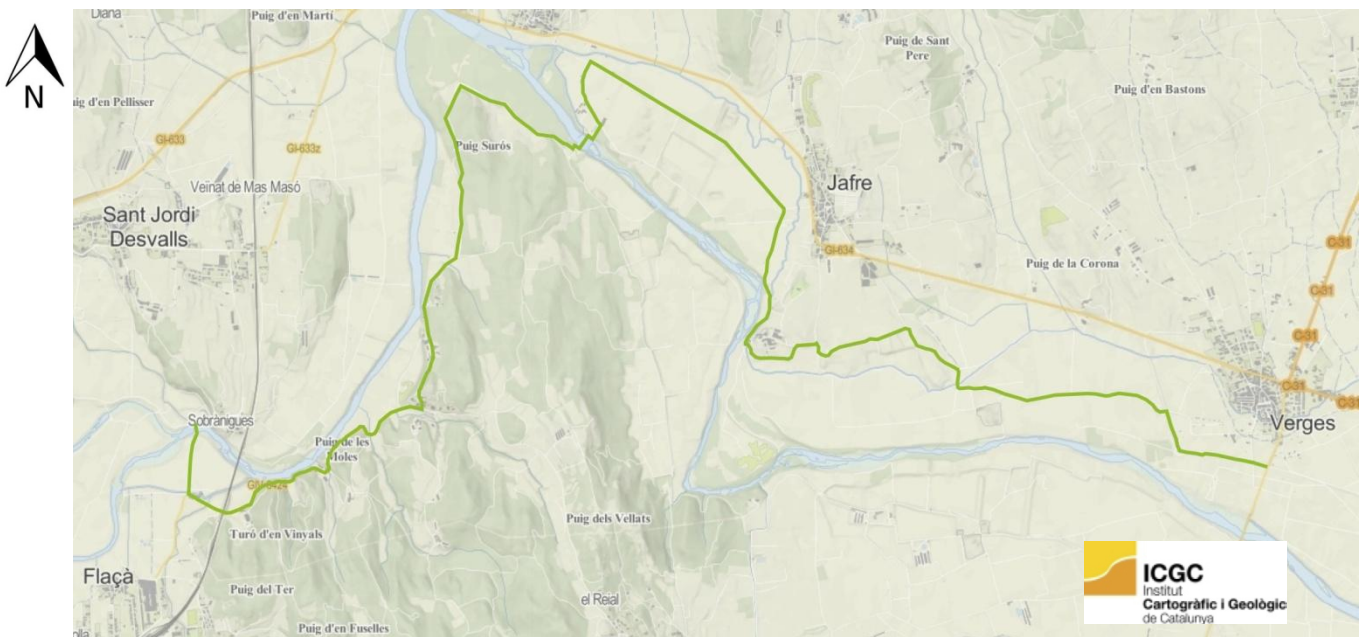
Entrem a la població pel costat de la riera de l'Arner. Ens mantenim al marge dret de la carretera amb precaució, per la vorera, ampla i segura. Si es desitja, es pot visitar el nucli i el monestir de Santa Maria. Si decidim seguir la ruta, ho farem resseguint la carretera. Al cap d'uns metres, ja al final del poble i fixant-nos amb la senyalització, girarem a la dreta per una pista asfaltada. Una mica més enllà s'acaba l'asfalt i continuem per pista de terra, sota alts pollancre. Seguim el canal lateral d'aigua del rec d'Eixart, a mà dreta.

Troblem un pal indicador: "Sant Jordi Desvalls", i seguim aquesta direcció. Entronquem amb una pista i trenquem a la dreta. Gran activitat extractiva a l'esquerra. Seguim per la pista i arribem a una cruïlla. Trenquem a la dreta, per allunyar-nos de l'extractiva. Compte: trànsit intens de camions pesants per aquesta pista. Entronquem amb una pista que ve de la dreta, i trenquem a mà esquerra. Seguim recte, passant per la zona de pesatge dels camions de l'extractiva, a la dreta. Aquí s'acaba el trànsit intens de camions.

Deixem una pista a la dreta de baixada al riu i seguim recte. Tot seguit trobem un pal indicador de tres indicacions: seguim la del "Veïnat de Sobrànigues", recte. Bones però escadusseres vistes del riu. Deixem una altra pista a mà dreta, que torna a baixar al riu, per continuar recte, sota les capçades dels pins pinyoners i dels pollancre. Arribem a la passera de Sobrànigues sobre el riu Ter, final d'etapa.

Sobrànigues - Verges (Ruta senderista)

Distància: 13,31 km
Altitud màxima: 53 m
Altitud mínima: 13 m

Descripció de la ruta

Un cop arribem al passallís de Sobrànigues sobre el Ter, tenim l'opció d'anar per la riba dreta o la riba esquerra. Si escollim el marge esquerre (recomanem aquest per menor pendent, major proximitat al riu, absència de trams asfaltats compartits amb vehicles, etc.) anirem seguint les indicacions de la Ruta del Ter i passarem primer pel poble de Sobrànigues, enmig de carrers estrets del nucli històric. Posteriorment creuarem per sota el pont de la via del tren i seguirem un camí asfaltat només durant uns 500 metres que llavors es converteix en una llarga i recta pista de terra pel Pla de Sobrànigues, on deixarem el municipi de Sant Jordi Desvalls (Gironès), per entrar al de Colomers (Baix Empordà). Passarem ben arran de riu, per un tram de camí habilitat entre la carretera i el Ter, fins arribar al restaurant "El Xalet" i, poc després al Parc del Ter, situat a la façana fluvial de Colomers. Aquí hi ha un aguait, algunes empreses (Kayak del Ter, restaurants, etc.). Seguirem paral·lels al canal fins al final de parc, on el creuarem i des d'aquest punt després de passar per un petit pontet sobre les comportes del canal, seguirem la pista principal, no pas cap al sud (cap al Ter, on enllaçaríem amb la riba dreta creuant per la passera de la presa nova de Colomers), sinó cap al nord primer i de seguida enfilant una llarga pista de terra en direcció est. Aquesta és una pista completament plana, entre horts i camps de conreu, amb molts pocs arbres. Ja veiem una bona panoràmica del massís del Montgrí a l'horitzó, i de l'església i del poble de Jafre (que està a 1,9 Km), enfilat al turó. Al fons ja hi veiem el campanar de Jafre, la següent població per on passarem.

Per contra, si volem anar pel marge dret, hem de creuar el passallís de Sobrànigues i al cap d'un quilòmetre girem a l'esquerra, direcció Sant Llorenç de les Arenes per la carretera asfaltada. Deixem a mà dreta Can Vinyals, seguint per la carretera. Anem elevats sobre el riu, i podem observar bones panoràmiques, com al Molí de la Barca. En aquest punt, observem unes excel·lents vistes sobre el riu. La carretera puja fins un collet, per després baixar. Estem envoltats de camps de conreu. La carretera torna a enfilarse fins a Sant Llorenç de les Arenes, on girem a l'esquerra cap a la carretera dels Masos. Resseguim el meandre i després l'asfalt ja es converteix en camí, que anirem seguint. Entronquem amb una pista ampla que ve de la nostra dreta: és l'anomenat camí de Sant Romans. Girem a l'esquerra i seguim per aquest camí, primer planejant i després en baixada. Passarem per un conjunt de cases, i al cap de poc, trobarem una pista que marxa a la dreta. La deixarem per seguir a mà esquerra. Seguirem per aquesta pista entre bosc de ribera a l'esquerra i pinedes que fixen dunes a mà dreta. En tot moment a mà esquerra veurem un bosc de ribera de molta amplada, Els Planters, propietat de l'ACA i gestionat per part del Consorci del Ter (podem visitar aquest espai per un petit corriol situat just a l'esquerra del cartell explicatiu). A partir d'aquí, seguint la mateixa pista, arribarem fins a la presa de Colomers. La creuarem, per seguir la Ruta del Ter pel seu marge esquerre.

Jafre (44m)

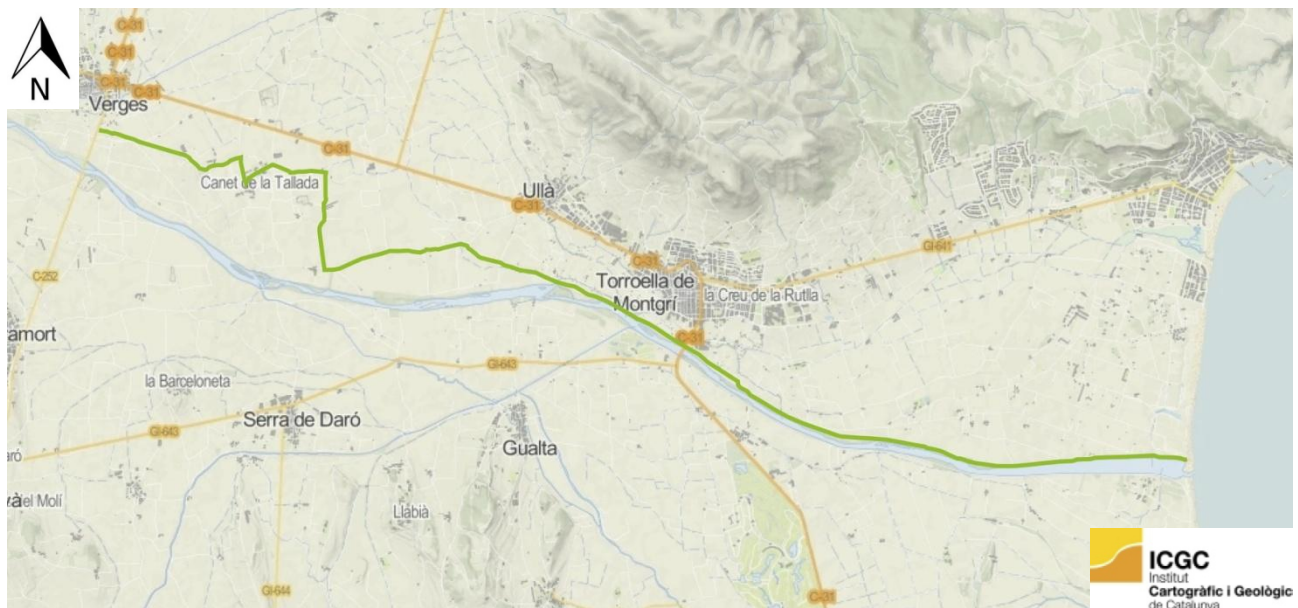
Arribats a prop del poble, podem desviar-nos de la ruta i pujar fins a l'església parroquial de Sant Martí de Jafre pels carrers de la Font, de l'Ajuntament i la plaça del Castell.

Illa d'Avall

Seguint la Ruta del Ter, arribarem a l'Illa d'Avall, on hi trobarem cartells informatius de la fauna i flora del lloc, un altre espai recuperat pel Consorci del Ter gràcies al projecte LIFE Riparia-Ter. A mà dreta ens queda una barana de fusta, i nosaltres ens enfilarem per un camí a mà esquerra, tot vorejant el molí de Jafre i la granja. Arribarem a la carretera asfaltada i girarem primer a la dreta, més endavant a l'esquerra i finalment a la dreta altre cop fins a situar-nos ja al camí que ens porta cap a Verges per una pista sobre un talús. Arribarem a un lloc amb font, bancs i ombra, amb una cartellera de la Ruta del Ter: som a Verges.

Verges – Gola del Ter (Ruta senderista)

Distància: 14,46 km
Altitud màxima: 15 m
Altitud mínima: 0 m

Descripció de la ruta

Iniciem l'etapa a Verges des del mateix punt on vam finalitzar l'última etapa: a la cartellera de la Ruta del Ter, al costat d'una font i bancs per seure. Seguint la direcció d'on veníem en l'última etapa, continuem recte en direcció a la C-252, seguint les indicacions cap a Canet de la Tallada i Torroella de Montgrí. Travessem la carretera, anant amb compte amb el trànsit. Ja a l'altra banda, continuem per la pista de terra, cap a l'est. Entronquem amb una pista que ve de l'esquerra i que seguim cap a la dreta. Al cap de ben poc, trobem una pista a mà dreta que fa una petita pujada. Nosaltres seguim recte. Al cap de pocs metres, deixem una pista que marxa a l'esquerra, en diagonal, i seguim recte.

Podem observar unes magnífiques vistes del Montgrí. Passem per l'entrada del Mas Badia, just després de deixar enrere una interessant gorga natural d'aigua dolça. Ara circulem per carretera asfaltada, i observem una plantació de pollancre, abans d'anar a parar a la carretera de la Tallada. En aquest punt, trenquem a la dreta.

Canet de la Tallada

Entrem a Canet de la Tallada, i hi trobem una cartellera de la Ruta del Ter. Seguim direcció Torroella de Montgrí, girant a mà esquerra. Sortim d'aquest nucli pel carrer del Raval de Baix. Travessem la carretera, cap a la dreta, i agafem una pista. Girem a l'esquerra, seguint les indicacions de la Ruta del Ter. Al següent trencant, seguim les indicacions del pal indicador: "Torroella de Montgrí, 5,6 km". Bona panoràmica del castell i del massís del Montgrí, així com dels pobles de Torroella i d'Ullà, amb la seva imponent església. Deixem una llarga i gran nau de bestiar a l'esquerra. Després, deixem una pista a la dreta i passem pel costat de la nau de bestiar.

A continuació, trobem una pal de senyalització i haurem de girar a mà esquerra. En aquest punt, si ens hi fixem a mà dreta hi veurem un refugi antiaeri. Seguim avançant per aquesta pista que hem agafat a mà esquerra i seguidament, trobarem una cruïlla en forma d'Y. Agafarem la pista de l'esquerra. Més endavant, ens tornarem a trobar una altra cruïlla amb una estaca, i aquest cop agafarem la pista de la dreta. Al cap de pocs metres, trobem una cruïlla en forma de creu, que seguirem recte. Som al mig d'unes plantacions d'arbres fruiters. Seguint amb la mateixa direcció, el següent trencant que trobem, haurem de girar a mà esquerra i continuem, seguint la pilona de la Ruta del Ter.

Resclosa de Torroella

Seguim la pista de terra. Hi ha plàtans a la dreta i algunes vistes del riu, entre els arbres i les canyes. A l'alçada del poble de Torroella de Montgrí, podem tornar a l'esquerra i visitar-lo, o bé seguir recte, passant per sota el pont de la carretera.

Torroella de Montgrí

Darrera etapa de la ruta, que finalitza a la Gola del Ter. Aquest últim tram és curt i molt planer. Durant 6 quilòmetres, resseguim tot el camí de la mota que segueix paral·lel al riu fins que arribarem a la Gola del Ter. Als últims metres podrem veure les Illes Medes. Els tamarius dels darrers metres i la vegetació dunar seran formacions típiques d'aquest darrer tram, fins que les aigües del riu Ter es barregin amb les de la Mar Mediterrània.